

Dậy Đi Con, Dậy Ba Dắt Con Đi

Dậy đi con, dậy ba dắt con đi
Đến Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc
Nhanh lên con kẻo không còn kịp
Ngày hôm nay người ta bấm nút
Quyết định cho thuê đất của tổ quốc mình
Con tôi vẫn ngái ngủ trong giường
“Người ta thuê chứ có phải mua đâu cha?
Thuê rồi trả lại”
99 năm sau ời con khờ dại

Lúc đó con và cha xanh cỏ mấy đời
Nhanh lên con sắp tới giờ bấm nút rồi
Có thể những đặc khu kia láng giềng người ta đến ở
Và cư dân nói chuyện bằng Hoa ngữ
Cha con mình đến đây liệu có được nữa không?
Con tôi vẫn uể oải trong màn
“Đặc khu là gì cha?”
Là nơi mà người ta đến đầu tư nhận nhiều ưu đãi,
Là nơi mà tiền mọc ra chúng ta chỉ thò tay là hái,
Là chốn người ta cày để chia lãi cho mình.
Con tôi bật dậy thật nhanh
“Thật không cha? Có quốc gia nào mà ngu như rứa?
Mà làm ra tiền chia ta nhiều rứa???
Sao người ta không làm đặc khu cho dân mình cha nhỉ???
Chỉ cho dân mình thuê thôi ???”

Dậy đi con trời tảng sáng rồi
Dậy để cha nói với con những điều suốt đêm cha không tài nào chợp mắt
Người ta dạy cha nền kinh tế Việt Nam nên bước lên bằng nội lực
Bằng mũi nhọn xoáy vào công nghiệp nặng con ời
Bao nhiêu năm mà vẫn thế thôi
Ngành luyện kim ì ạch
Bán dầu thô cho nước khác
Mua về xăng dầu đã lọc
Buồn ời.

Dậy đi con. Mở bản đồ tổ quốc ra cha nói con này
Tổ quốc mình một dải
Bờ biển xanh xanh nối tiếp chân trời
Những quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa giữa biển khơi
Nước lạ ngang nhiên cướp của mình hơn phân nửa
Người ta ngang nhiên kéo giàn khoan thăm dò dầu khí
Người ta dùng tàu đánh đuổi ngư dân
Người ta xây cả đường băng

Nếu nổi trên bản đồ vào ba đặc khu
Như hình chân vạc...
Tim cha như có ai bóp nghẹt

Đi thôi con đến thăm những mảnh đất
99 năm cho thuê
Rất có thể
Thành chỗ di dân
Người nước ngoài đông hơn cả người Việt
“Sao không là một trăm năm hả cha?”
Một trăm là số có ba chữ số
Nghe thấy kinh rồi
99 thôi con ơi...
Cái này cha sẽ chỉ cho con thấy ở chiêu bài định giá
Của những nhà marketing
Dạy mà xem những chuyện nực cười
Ông giáo dục nước mình vẫn luẩn quẩn trong vòng cải cách
Ông giao thông trưng tằm biển “thu giá” cho trạm BOT
Ông giáo dục cũng chẳng vừa
Thay “học phí” bằng học giá liền sau
Cha một đời cúi cổ cày sâu
Con chữ cấn đôi chưa rành mà vẫn thấy gai con mắt
Mà thấy tim mình đau thắt
Người ta ngang nhiên nhân danh cho thế hệ hậu sinh mình.

Nguyễn Trung Hiếu